

إثنا عشر رسالة

[18] واغتماس در آب صافی روشن نهر حیوة حقیقی ابدیت باقی نمی ماند وچنانچه آب آن نهر شرطست که از ملاطحت ومخالطت نجاسات وقاذورات پاکیزه بوده باشد نهر نماز نیز شرطست که از الواث واقذار شوایب خللی وفساد وقصور نقصان خالی ومجرد بوطایف مکملات ومتممات آراسته وحزین بوده باشد ثانی از طریق من لا یحضر الفقیه قال النبی صلی الله علیه وآله ما من صلوۃ یحضر وقتها الا نادى ملک بین یدی الناس ایها الناس قوموا إلی نیرانکم التی أو قدتموها علی ظهورکم فاطفئوها بصلوتکم هیچ نمازی که وقت آن حاضر شود نیست الا انکه ملکی از ملائکه موکله بر اعمال عباد ندا کند در برابر مردم که أي مردمان برخیزند بجانب آتشیهای کناهان خود که بهیزم معصیت بر پشت خود افروخته پس اطفای شعله آن آتشیها بکنید وفرو نشانید التهاب واشتعال آنرا بآب نهر نماز خود تاسع از طریق کافی کلینی رضوان الله تعالی علیه فی الصحیح عن زراه عن ابی جعفر (ع) قال نبیا رسول الله صلی الله علیه وآله جالسا فی المسجد إذ ادخل رجل فقال یصلی فلم یتم رکوعه ولا سجوده فقال صلی الله علیه وآله نقرکنقر الغراب لان مات